

Sunday Morning

Stefan Mehl og de buttede damer

DER SKAL MOD TIL AT BEVÆGE SIG VÆK FRA DE ETABLEREDE NORMER, NÅR DET DREJER SIG OM FOTOGRAFERING AF DEN NØGNE KVINDEKROP. HER HAR STEFAN MEHL-LUDVIGSEN FUNDET SIT EGET, UNIKKE KONCEPT: STORT ER SMUKT...

Af Jens Holm. Foto Stefan Mehl-Ludvigsen

Da vi snakkede sammen i telefonen, havde Stefan Mehl lige tilbragt en halv dag i atelieret. "Det var sådan en hyggeopgave med børnefotografering – nogle af mine modellers børn, som jeg havde lovet at fotografere til bedsteforældrene osv.," forklarer han.

Denne episode fortæller lidt om spændvidden i Stefan Mehls fotografering. Lige fra almindelige bestillingsopgaver til billeder af motorsport og ikke mindst af hans buttede, kvindelige modeller. Og han holder et højt aktivitetsniveau: "Jeg har indrettet mig meget praktisk med, at jeg fotograferer motorsport henover sommeren – det kan være op til 14 weekends, og i den mørke årstid arbejder jeg så i studiet med modellfotografering".

Forfærdelig smuk

De fyldige kvinde er jo en temmelig enestående genre. Hvordan kom du ind på den idé?

"Ligesom alle andre amatørfotografer sikkert har gjort på et tidspunkt, så startede jeg med at fotografere unge kvindelige modeller med perfekte kroppe.

Men det blev hurtigt kedeligt – jeg kom til at se på den slags fotografering med nogle mere socialrealistiske briller, hvor jeg konstaterede, at sådan ser almindelige kvinder ikke ud; de er også buttede. Det var en oplevelse på en strand om sommeren, som gjorde det endelige udslag: en stor, fyldig kvinde passerede forbi os, og det affødte straks nogle kommentarer i retning af, at hun så forfærdelig ud – hun burde hellere dække sig til..

Jeg så det modsat – buttede piger er tiltrækkende og erotiske, de er også smukke! Hvad kan jeg få ud af det rent fotografisk, tænkte jeg så"?

Hvordan griber du det an rent praktisk?

"Der er jeg nok lidt old fashioned – jeg lægger lys på ved hjælp af flashlamper. Og så instruerer jeg modellen, hun kom-

Master Awaits Me

Man

Bridge

Goddess

River bath

mer måske selv med ideer, og på den måde er det sjældent, at vi lander der, hvor vi havde tænkt fra starten. Det er sjovt at se, hvordan der kan bygges på; skud på skud, ja måske 50 skud, inden vi når frem til noget rigtig godt. F.eks. er fotoet af kvinden, der ryger gennem en gasmaske, blevet til i løbet af sådan en spontan proces".

Lyset og skyggen

Du foretrækker at lave de fleste af billederne i sort-hvid?

"Ja, jeg synes, at mennesker og især bar hud står bedst i sort-hvid. Det giver det udtryk, jeg helst vil have. Og det passer godt med min lyslægning – de dybsorte skyggepartier medvirker til, at jeg ikke bare udstiller de store kvinders skavanker. Jeg kan godt li' den spænding, der opstår der, hvor lys og mørke mødes – skyggerne og det slørede, som gør motivet mere erotisk.

Sort-hvid og farve er to forskellige stilarter. Når jeg arbejder i farve, gør jeg ofte det, at jeg lægger en grafisk tekstur ned over billedet. Den henter jeg fra mit arkiv af teksturer; det er en hel sport for mig at finde den slags overflader: en gammel rusten stålplade, afskallet maling, en betonvæg osv. Tilføjes den til tekturen gør det mere til mit unikke billede. Men jeg er opmærksom på, at tekturen ikke kan gøre et dårligt billede godt – tekturen kan medvirke til at løfte et billede, så det bliver mere interessant og spændende".

Fotograferer du mest i atelier, eller går du også udendørs?

"Jeg må indrømme, at jeg godt kan li' at have 100% kontrol over lyset, og det har man indendørs i atelieret. Der er der ikke noget, der distraherer, og det bliver et rent studie af kvindekroppen. Hvis jeg skal fotografere kvinder udendørs, skal det være fordi, at det giver skuddet en særlig mening. Har man ikke set den der med en nøgen kvinder, der spadserer på en jernbaneskinne 117 gange? Nej, jeg har nogle enkelte gange placeret modellen på en badebro eller badende i en å – det virker naturligt".

Hvad har du gang i lige nu?

"Jeg arbejder med en serie, som jeg har kaldt "det kvinder ikke kan li' ved dem selv!... Alt det, de synes ikke er så flatterende, deller, strækmærker, mormorarme osv., men det kan også være pænt, synes jeg. Vi skal leve livet, vi skal nyde det, ikke pakke os selv ind og være flove – man skal lære at acceptere sig selv, sådan som man nu er".

Mennesker i rammer

Du har også et særligt koncept, der hedder mennesker i rammer?

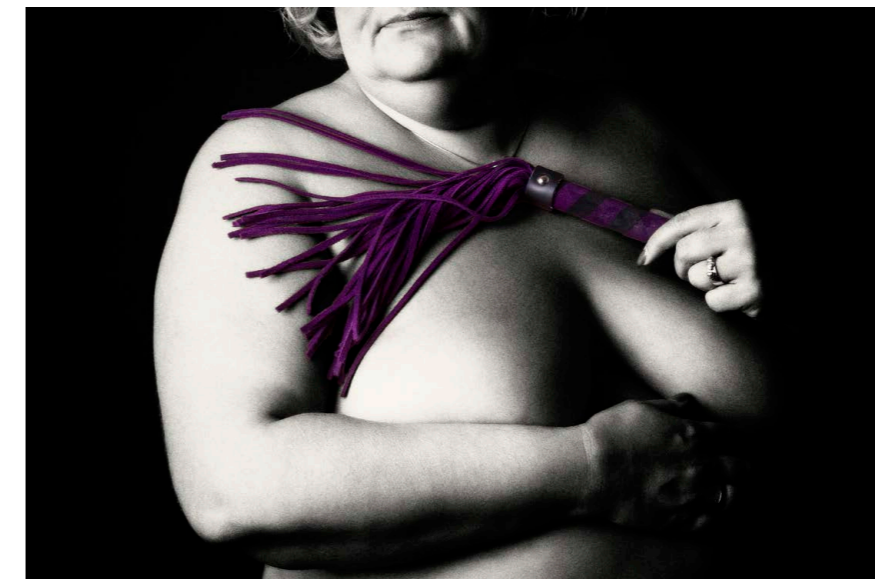
"Ja, det startede for ni år siden, da det var moderne at bruge en tom ramme, når man lavede modelfoto. Men så begyndte jeg at lege med den og fjerne personen indeni. Jeg fandt på at lave det, der er alle drenges ønskedrøm, at man kan se gennem tøjet – en slags røntgenbillede. Min idé er nu at lave en

udstilling med 50-60 fotos, hvor personerne skal afspejle sig selv i dem. Man ser ud på én måde med tøj på – uden tøj ser man alle de små skavanker.

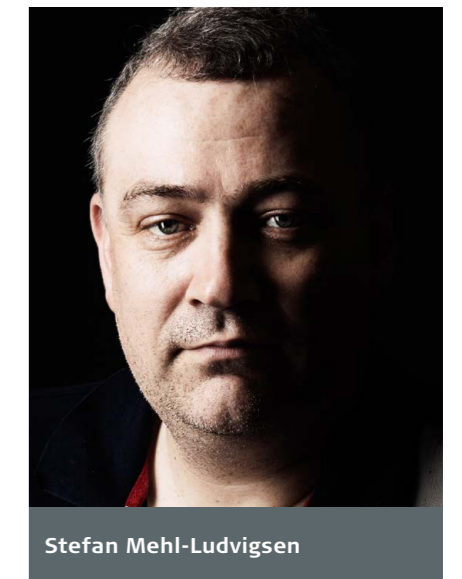
Projektet fik for alvor fart på efter 2010 og helt klart efter Fælles Fynske 2015. Nu eskalerer det; der er rigtig mange lige nu. Men jeg mangler dog især at fotografere nogle unge, især unge mænd – det er bare så svært med deres bornerthed. Til gengæld var en 84-årig mand med på den ligeså vel som et lesbisk par! Det er virkelig min hensigt, at serien skal være så repræsentativ som mulig".

Stefan Mehl-Ludvigsen, Odense

Født 1967, uddannet programmør og arbejder nu med IT-sikkerhed. Medlem af Midtfnys Fotoklub i 12 år. Fotograferer med Nikon-udstyr. "Jeg bruger meget tid på at give igen, når vi holder klubmøder. Jeg underviser bl.a. i Photoshop, som jeg har arbejdet med siden version 1.0. Vi afprøver forskellige ideer, leger med forskellige virkemidler". Stefan er med i styregruppen for Fælles Fynske og blev Fynsk Mester i 2013 og har siden for det meste haft placeringer i top 10. Har vundet guld i Den Nationale i kategorien farvepapir. Har været dommer 2 gange ved de Jyske Mesterskaber. På nettet: <http://www.mehlphoto.dk>

Whip

Stefan Mehl-Ludvigsen